

Sygn. akt I C 1946/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2015 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz K. M. kwotę 8.096,72 zł (osiem tysięcy dziewięćdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 7.727,72 zł od dnia 19 stycznia 2014r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 369 zł od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty;

2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od (...) Spółki akcyjnej w W. na rzecz K. M. kwotę 2.445,99 zł (dwa tysiące czterysta czterdzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1946/14

UZASADNIENIE

Powódka K. M. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki akcyjnej w W. kwoty 8.465,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty:

- 7.727,72 zł od dnia 19 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty,

- 738 zł od dnia wniesienia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty

a nadto zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie zdarzenia komunikacyjnego w dniu 19 grudnia 2013 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność powódki. W następstwie zgłoszenia szkody pozwany posiadający status ubezpieczyciela OC sprawcy szkody wszczął postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę i wypłacił odszkodowanie w wysokości 9.122,05 zł i nie zweryfikował tej kwoty pomimo wniesienia odwołania przez poszkodowaną. Powódka zleciła profesjonalnemu rzeczoznawcy wyliczenie kosztów naprawy auta, uzyskując kosztorys na kwotę 16.849,77 zł. Odsetek za opóźnienie powódka

dochodzi od kwoty 7.727,67 zł stanowiącej różnicę pomiędzy ustalonym we własnym zakresie kosztem naprawy auta a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela od dnia 19 stycznia 2014r., to jest po upływie 30 dni, licząc od daty zgłoszenia szkody. Od kwoty zaś 738 zł, stanowiącej równowartość kosztów poniesionych w postępowaniu przedsądowym, domaga się odsetek od dnia następnego po upływie siedmiodniowego terminu do zapłaty wyznaczonego pozwanemu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniósł, iż kwota wypłaconego odszkodowania w pełni pokrywa koszty naprawy uszkodzeń uszkodzonego pojazdu. Według pozwanego dochodzona kwota jest niewspółmierna i zawyżona, ze względu na przyjęcie zawyżonych stawek za roboczo-godzinę oraz cen części zamiennych.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 19 grudnia 2013 roku doszło do kolizji drogowej, na skutek której uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność K. M..

(okoliczność bezsporna)

Odpowiedzialnym za kolizję oraz powstałą w jej wyniku szkodę była kierująca posiadająca ubezpieczenie z tytułu odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce akcyjnej w W..

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: oświadczenie, 24 akt szkody)

Szkoda wynikła z powyższej kolizji została zgłoszona pozwanemu w dniu 19 grudnia 2013 r.

(dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej – k.58-60 akt szkody)

Po przeprowadzeniu likwidacji szkody (...) S.A. w W. przyznał K. M. kwotę 12.369,25 zł, tytułem odszkodowania, w tym 9.122,05 zł tytułem kosztów naprawy oraz 3.247,20 zł kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: decyzja z dnia 16.01.2014r., k.15 akt szkody; decyzja z dnia 6.02.2014r., k.13 akt szkody; decyzja z dnia 14.02.2014r., k.9 akt szkody)

Na zlecenie powódki w (...) (...) wykonana została kalkulacja naprawy pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w dniu 19 grudnia 2013 r., Powódka poniosła koszt sporządzenia kalkulacji w kwocie 369 zł brutto.

(dowód: kalkulacja naprawy nr (...) – k.12-15, faktura VAT nr (...) - k.17)

Uzasadniony ekonomicznie koszt naprawy przedmiotowego pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...) wyraża się kwotą 17.151,28 zł brutto. Samochód powódki przed kolizją nie posiadał żadnych wcześniejszych uszkodzeń jak również nie był dotychczas naprawiany w zakresie blacharsko – lakierniczym.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej – L. C. wraz z kalkulacją naprawy – k. 49-56v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł swe ustalenia faktyczne na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy oraz zgromadzonych w aktach szkody w takim zakresie jaki został wskazany w uzasadnieniu, pozostałe dokumenty uznając za nieistotne dla rozstrzygnięcia. Podstawą ustaleń Sąd uczynił również kopie dokumentów i wydruki zgromadzone w aktach sprawy. Prawdziwości tychże żadna ze stron nie kwestionowała. Jakkolwiek strona pozwana zakwestionowała wartość dołączonej do pozwu ekspertyzy, Sąd nie uwzględnił teże jako dowodu na okoliczność kosztów naprawy pojazdu. Kalkulacja ta dała powódce jedynie pogląd na orientacyjną wysokość kosztów naprawy służąc ustaleniu wysokości

żądania pozwu. Zważyć należy, iż już w pozwie strona powodowa wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy auta.

Okoliczności faktyczne w istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kwestiach Sąd ustalił w oparciu o opinię biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej L. C.. W ocenie Sądu opinia ta sporządzona została przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w oparciu o zgromadzony materiał oraz zawierała precyzyjne wnioski, które zostały logicznie uzasadnione. Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do sporządzonej opinii. Sąd również nie dopatrzył się potrzeby jej uzupełnienia, czy wyjaśniania.

Przystępując do rozważań prawnych należy wskazać, że stan faktyczny w sprawie był w znacznej mierze bezsporny, a powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części. Pozwany nie kwestionował w szczególności faktu wystąpienia kolizji drogowej, jak i samej zasady odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Zakładu, bezspornie na podstawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Poza sporem była również wysokość już dokonanej wypłaty odszkodowania z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Spornym zagadnieniem w przedmiotowej sprawie była wysokość stawek za robociznę, których zastosowanie byłoby uzasadnione przy naprawie przedmiotowego pojazdu, jak również koszt części zamiennych.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła.

Zgodnie z przepisem art. 822 kc, w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody. Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 kc i art. 361 kc, przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego”(…)

Należy wskazać, iż(...)wyraźnie stwierdził, że obniżenie należnego poszkodowanemu świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje podstaw prawnych. Oznacza to, że odszkodowanie należy ustalić według cen nowych części, bez pomniejszania o amortyzację. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Oznacza to, że do ekonomicznie uzasadnionych wydatków zaliczyć należy koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Jeżeli do osiągnięcia celu przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na to wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody poprzez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę, również obniżenie należnego powodowi świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe nie znajduje dostatecznych podstaw prawnych”. Zważyć należy, iż samochód powódki nie był wcześniej uszkodzony zatem brak podstaw do kwestionowania zasadności uwzględnienia w kalkulacji cen części nowych i oryginalnych. Przyjęta zaś przez biegłego stawka robocizny w wysokości 130 zł netto jest stawką stosowaną przez wiele zakładów naprawczych na trójmiejskim rynku, zatem nie sposób skutecznie kwestionować zasadności jej przyjęcia przez biegłego jako podstawy wyliczeń.

Należy mieć na uwadze, że przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez

przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę.

Sąd w oparciu o opinię biegłego sądowego do spraw samochodowych ustalił niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 17.151,28 zł brutto.

Wobec faktu, iż pozwany - tytułem odszkodowania - wypłacił K. M., przed wszczęciem procesu, kwotę 9.122,05 zł, należy uznać, iż ubezpieczyciel nie wykonał w całości ciążącego na nim zobowiązania wynikającego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Tym niemniej Sąd miał na uwadze okoliczność, iż powódka jako wartość dochodzonego roszczenia wskazała kwotę 7.727,72 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy wskazaną w pozwie wartością szkody a przyznanym odszkodowaniem, przy czym kwota żądana przez powódkę jest niższa od tej, jaka wynika z ustaleń biegłego. Zgodnie z art. 321 kpc sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem ani zasądzać ponad żądanie. Z tych względów Sąd uwzględnił żądanie pozwu – w zakresie odszkodowania za uszkodzenie pojazdu - w kwocie żądanej przez powódkę.

Odnośnie zaś żądania zasądzenia kwoty 738 zł Sąd powództwo uwzględnił jedynie w części. Przede wszystkim, poniesienie kosztów przedprocesowych w takiej wysokości nie zostało udowodnione przez powódkę. Do pozwu dołączona została jedynie faktura na łączną sumę 492 zł. W ocenie Sądu należne powódce są jedynie te koszty, które poniosła na sporządzenie kosztorysu naprawy. Powódka, nie będąc mechanikiem, nie była w stanie we własnym zakresie kosztów tych oszacować. Pozostała jednak kwota objęta fakturą jest, zdaniem Sądu, niezasadna. Poniesienie tych kosztów – w zakresie wynikającym z faktury – nie było konieczne ani uzasadnione.

Reasumując tę część rozważań wskazać należy, iż zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W ocenie Sądu w świetle powyższego za zasadne uznać należało żądanie powódki odnośnie zwrotu kosztów wykonania ekspertyzy – wyceny kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, które pozwoliło K. M. zakreślić realne ramy żądania dochodzonego na drodze sądowej.

Z przytoczonych względów, na mocy powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie 1 i 2 sentencji. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)Od kwoty 7.727,72 zł odsetki zasądzono do dnia 19 stycznia 2014r., to jest od 31-go dnia licząc od dnia zgłoszenia szkody. Od kwoty zaś 369 zł zasądzono odsetki od dnia 11 lutego 2014r., to jest po upływie siedmiodniowego terminu wyznaczonego na wypłatę brakującej części odszkodowania. Zważyć przy tym należy, iż strona pozwana nie kwestionowała terminu początkowego naliczania odsetek.

O kosztach procesu w punkcie 3 wyroku Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 99 kpc, 100 kpc i 108 § 1 kpc uznając, że powód przegrał sprawę w nieznacznej tylko części, co skutkowało obciążeniem pozwanego całością kosztów procesu poniesionych przez powoda. Tym samym, należało zasądzić od pozwanego na jego rzecz kwotę 2.445,99 zł, w tym: 424 zł tytułem opłaty od pozwu, 804,99 zł tytułem wynagrodzenia biegłego oraz 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalonych na mocy § 6 pkt 4 w zw. z § 2 (...). w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez(...) kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. Nr 490) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)